

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 5 (801) | Субота, 29 січня 1983 року | Ціна 2 коп.

КОЖНІЙ РОБОЧІЙ ГОДИНІ — НАЙВИЩУ ВІДДАЧУ СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ НА 1983 РІК

Члени УТОГ, втілюючи в життя рішення XXVI з'їзду КПРС, активно включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення Союзу РСР, достроково, 20 грудня, виконали планові завдання 1982 року по загальному обсягу виробництва і випуску найважливіших видів виробів.

Керуючись рішеннями листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, положеннями і висновками, викладеними у промові Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова на Пленумі, в усіх трудових колективах Українського товариства глухих широко розгорнулася організаційно-методична робота по підтримці ініціативи — Звернення робітників, інженерно-технічних працівників і службовців Запорізького підприємства по забезпеченню в кожному колективі високої трудової і ви-

робничої дисципліни, чіткої організації праці і всемірної економії ресурсів, взяли на 1983 рік такі соціалістичні зобов'язання.

Виконати річний план по випуску продукції до 26 грудня. Реалізувати продукції понад план на 2 мільйони карбованців, виготовити понад план товарів народного споживання на 3 мільйони карбованців.

Весь приріст обсягу виробництва досягнути за рахунок зростання продуктивності праці.

За рахунок розвитку ініціативи і творчої активності трудящих, широкого використання передового досвіду, охоплення бригадними формами організації і стимулювання праці перевиконати завдання по зростанню продуктивності праці в порівнянні з 1982 роком на 3 проценти.

Поліпшити якість, підвищити технічний рівень виготовленої продукції. Довести питому вагу виробів вищої категорії якості в НЧП до 25,8 процента.

Собівартість товарної продукції знизити на 1,2 процента. Освоїти 60 нових видів виробів.

Широко підтримуючи патріотичну ініціативу москвичів у зміцненні трудової і виробничої дисципліни, підвищенні організованості на виробництві, ефективності праці на кожному робочому місці.

Удосконалюючи організацію соціалістичного змагання на основі впровадження особистих рахунків бережливості, продовжуючи активну боротьбу за раціональне використання матеріально-сировинних ресурсів, зекономити 300 тонн

умовного палива та 500 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Від впровадження у виробництво заходів з нової техніки, наукової організації праці, передового досвіду одержати економічний ефект на суму 7,2 тисячі карбованців. Оздоровити в будинках відпочинку, санаторіях і пансіонатах 5300 чоловік.

Виробничники Українського товариства глухих закликають Центрального Комітету КПРС, ЦК Компартії України в тому, що вони не пошкодують своїх сил і енергії, внесуть гідний вклад в успішне втілення в життя соціально-економічної програми партії, забезпечать виконання і перевиконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань 1983 року і трьох років одинадцяті п'ятиріччя.

Зобов'язання обговорені і прийняті в трудових колективах Українського товариства глухих.

ДО НОВИХ ТРУДОВИХ ЗВЕРШЕНЬ

Високими трудовими досягненнями зустріли нечуючі робітники Донецької області 1983 рік — серцевинний рік одинадцяті п'ятиріччя. Відмінні майстри, котрі віддають справі весь жар душі, прокладають нові шляхи до високої майстерності.

На листопадовому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Ю. В. Андропов відзначив: «Зараз особливо важливо і необхідно, щоб кожен трудящий зрозумів, що виконання плану залежить і від його трудового внеску».

Добросовісна праця вважається справою честі. І нечуючі розуміють, чим ефективніше вони будуть трудитися, тим краще ми будемо жити.

Про це і йшла ділова, принципова розмова на обласному зльоті глухих трудящих, переможців соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення Союзу РСР.

У доповіді голови комісії облпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців, голови обкому профспілки робітників важкого машинобудування А. Ф. Мартинова та у виступах відзначалось, що необхідно максимально використовувати трудове і політичне піднесення трудящих, викликає підготовкою до 60-річчя утворення СРСР, узагальнити і поширити досвід переможців ювілейного змагання. Крупинок передового досвіду — це неоціненне народне багатство, і ми повинні по-господарськи, ро-

державному його використувувати.

У цьому відношенні заслужовує схвалення цікава, змістовна робота комісії профкому головного підприємства виробничого об'єднання «Донецькмебл» імені XXVI з'їзду КПРС по розвитку і підвищенню трудової активності глухих трудящих.

Столяр Донецького меблевого комбінату А. О. Бичкар відзначив, що це вимагало від нас освоєння суміжних професій, вивчення нових технологічних процесів, згуртувати свій колектив і не розділяти працю на «вигідну» і «невигідну», бо зарплата визначається коефіцієнтом трудової участі кожного робітника. Впровадження бригадного наряду дало змогу підвищити щоденну норму виробітку на 2 проценти, здача продукції з першого подання досягла 90 процентів.

Вагомий внесок у виконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань, підкреслив А. Ф. Мартинов, вносять глухі трудівники 13 підприємств текстильної промисловості. У галузі трудиться 170 нечуючих, 100 з них носить горде звання ударника комуністичної праці. Готуючись гідно зустріти 60-річний ювілей нашої багатонаціональної держави, всі трудівники Ждановської швейної фабрики ім. Ф. Е. Дзержинського взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і з честю виконали їх. Так, швачка-мотористка С. Н. Йолкіна щомісячно виконувала норми виробітку на 170—200 про-

центів. Щоденно виготовляла понад план дві одиниці виробів. Що ж допомагає їй працювати високопродуктивно? Перш за все, творче ставлення до праці. С. Н. Йолкіна — активний раціоналізатор. Тільки одна її пропозиція «Зміна метра обробки підкладки» дає підприємству 300 карбованців щорічної економії. З вогником трудяться і швачки-мотористки А. І. Коваль, Г. В. Степанова, О. Х. Мостова, І. А. Мельникова та інші.

Тепло відгукуються на головному підприємстві Макіївського виробничого об'єднання «Спецодяг» про глухих робітників першого цеху. Тут по основних професіях трудяться 40 виробничників. Кожна швачка успішно освоїла 7—8 операцій, колективи, які очолюють бригадири В. В. Ісакова та В. М. Ордова, працюють під девізом «Жодного відстаючого поруч!». Дружба, товариська взаємодопомога, доброзичливість і сердечність — ось риси характеру притаманні трудівникам Макіївки.

22 роки працює на підприємстві В. І. Бачуріна. Вона успішно освоїла всі операції по пошиттю штанів, може будь-коли замінити свого товариша. У досвідченій майстрині практично не трапляється таких випадків, коли продукцію повертали б назад. Відділу технічного контролю вона здає її з першого подання. Ось уже третій рік Валентина Іванівна має особисте клеймо — знак високого довіря колективу до її праці.
В. ЦЕСЕЛЬСЬКИЙ.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

РОСТЕ КАСКАД

У місті Брежнев (Татарська АРСР) почато монтаж дванадцятого агрегату Нижньокамської ГЕС. Монтажники ведуть укрупнювальне складання вузлів електричної машини на спеціальному стенді прямо «з коліс»: деталі її надходять з Ленінграда. На повну проектну потужність — 1248 тисяч кіловат — завершальний ступінь Камського гідроенергетичного каскаду намічено вивести в цій п'ятирічці.

ЕЛЕКТРОНІКА НА ТРАКТОРІ

Випробування тракторів «роботів» почалися на полігоні Ленінградського об'єднання «Кировский завод». Ланка з трьох таких машин

може працювати під керівництвом одного водія: за його вказівками» рештою «кіровців» управляють електронні пристрої. На полігоні проходять всебічну перевірку й інші трактори майбутнього. Результати, одержані тут у ході випробувань, допомагають удосконалити серійну продукцію тракторобудівників.

МАГІСТРАЛЬ ДІЄ

Швидкісну автомагістраль Тирасполь — Бендери — Кишинів прийнято в експлуатацію. Будівельники перемістили 6 мільйонів кубометрів ґрунту, спорудили 500-метровий міст через Дністер. Нова траса дасть змогу поліпшити зв'язок східних і центральних районів Молдавії з правобережним Придністров'ям.

Лауреати премії

„Чуття єдиної родини“

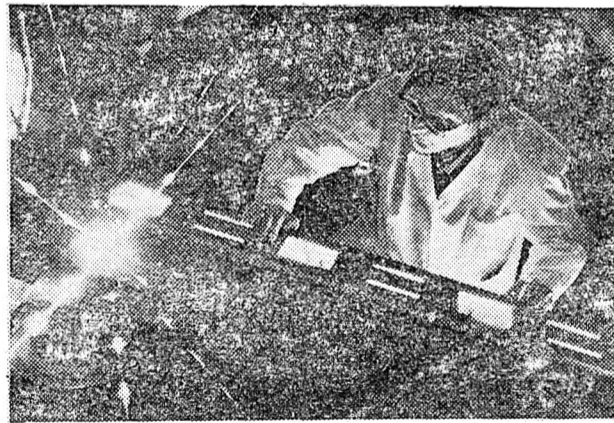
Держкомвидав УРСР та Спілка письменників України вирішили присудити премію імені Павла Тичини — «Чуття єдиної родини» 1983 року Коломієць Тамарі Опанасівні за збірку поезій «Осінь борозна» та Ющенку Олексі Яковичу за видання нарисів, спогадів, етюдів у трьох книгах під загальною назвою «Безсмертники».

Збірка, за яку Коломієць Т. О. присуджено премію, прийнята ширим, художньо переконливим почуттям

дружби народів, позначена чіткістю громадської позиції, глибиною роздумів, проникливістю виражальних засобів. Поетеса активно сприяє популяризації здобутків братніх літератур, плідно працюючи в галузі художнього перекладу.

Майже півстоліття бере участь у літературному процесі О. Я. Ющенко. Він автор багатьох поетичних збірок, в яких оспівується дружба народів-братів, а також поетичних перекладів з літератур народів СРСР.

Завжди в пошуку

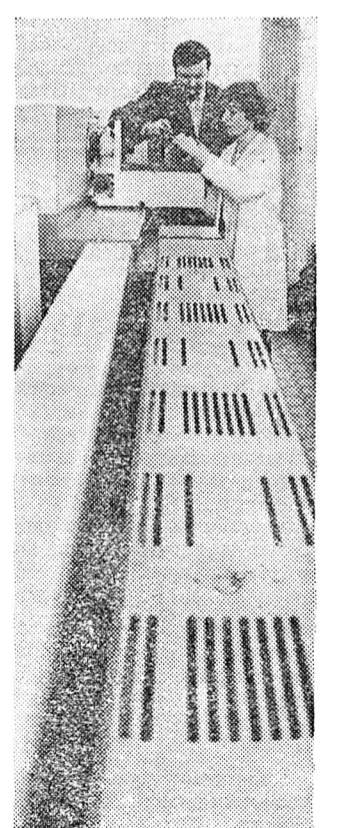

Київ. Більш як 22 мільйони карбованців становив економічний ефект від впровадження прикладних розробок Інституту загальної і неорганічної хімії АН УРСР у минулій п'ятирічці. Успішно працює колектив інституту і в п'ятиріччі нинішній. За останні роки співробітники одержали майже 200 авторських свідоцтв, зареєстровано відкриття у галузі електрохімії, на використання деяких винаходів ряд країн придбали ліцензії.

Заснований більш як півстоліття тому, Інститут загальної і неорганічної хімії АН УРСР став великим центром сучасної хімічної науки. Він — родоначальник багатьох наукових напрямків. Його вчені внесли значний вклад у розвиток вітчизняної і світової хімічної науки. Тут ще в 1931 році вперше в СРСР було запропоновано кисневе дут-

тя в чорній металургії, одержано перший у країні кілограм індію.

Інститут встановив ділові творчі зв'язки з підприємствами більш як 20 міністерств країни і республік. Створені тут електролізери для одержання та очищення легкоплавких і кольорових металів успішно працюють у десятках цехів, значно підвищивши їх ефективність. При цьому повністю усунуто забрудненість, досягнуто великої економії електроенергії. Розроблено ряд безвідхідних технологій одержання рідкісних металів, створено нові хімічні джерела струму, ведуться роботи з багатьох цікавих тем, завершення яких дасть змогу ще збільшити економічний ефект від впровадження в народне господарство розробок учених Інституту загальної і неорганічної хімії АН УРСР.

На знімках: ліворуч — старший науковий співробітник В. І. Лутошкін проводить дослідження хімічної реакції з допомогою лазера; праворуч — старший інженер Н. Г. Александрова і молодший науковий співробітник М. І. Буряк перевіряють результати досліджень з допомогою лазерної спектроскопічної установки.
(Фотохроніка РАТАУ).

Посилити вимогливість

Рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС, сьомої сесії Верховної Ради СРСР десятої сесії — розгорнута програма дій радянського народу. Щоб успішно виконати завдання, поставлене на третій рік одинадцятиріччя, необхідно підвищити організованість і дисципліну. Про це йшла серйозна розмова на партійних зборах Одеського виробничого об'єднання «Електрик».

З доповіддю «Про підсумки листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійної організації» виступив секретар партбюро М. М. Лещев. Він, зокрема, відмітив, що в результаті самовідданої праці, більшість робітників об'єднання забезпечили виконання виробничого плану двох років одинадцятиріччя. Понад план випущено продукції більше як на 100 тисяч карбованців, а обсяг промислового виробництва у порівнянні з минулим роком зріс на 14,3 процента.

Аналізуючи роботу підприємства, доповідач навіряд прикладів, які заважають нормальній ритмічній роботі. Це, насамперед, несвоєчасне постачання сировини і матеріалів, відставання у нормуванні і неефективне використання трудових резервів, відсутність чіткої, обґрунтованої програми введення бригадної форми праці, а також ряд інших причин.

У своїх виступах майстер ВТК механоскладального цеху В. М. Шостак, начальник ВТК об'єднання Я. Л. Дризилих, механік ливарно-пресувального цеху В. А. Степанов та інші комуністи відзначили необхідність вивчення головної причини неритмічності роботи підприємства, підвищення

політико-виховної й агітаційно-пропагандистської роботи у виконанні рішень XXVI з'їзду партії.

Виступаючи на зборах, директор об'єднання комуніст Г. В. Баранов закликав колектив докласти максимум зусиль, щоб розпочати новий рік більш успішно, вирішувати всі питання з позицій посилення партійного впливу на виробництві. Обов'язок усієї партійної організації, зокрема, кожного комуніста — зміцнення партійної і державної дисципліни, а також підвищення вимог до кадрів.

Партійні збори пройшли активно. У прийнятому рішенні говориться про те, що трудівники виробничого об'єднання, як і весь радянський народ, одноставно

схвалюють рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, які впливають із промови товариша Ю. В. Андропова.

Комуністи зобов'язали партійне бюро, адміністрацію більш ретельніше контролювати виконання прийнятих рішень. Особливого значення потрібно надати зв'язку пропаганди й агітації з вирішенням конкретних проблем, створенню атмосфери високої вимогливості і нетерпимості до будь-яких проявів безгосподарності, порушень трудової й виробничої дисципліни.

Партійному бюро збори рекомендували тримати в центрі уваги питання роботи з кадрами, добиватись, щоб на керівних посадах всіх виробничих ділянок працювали кваліфіковані спеціалісти, досвідчені організатори і вихователі.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

Як велике всенародне свято відзначили нечуучі трудівники Прикарпаття 60-річчя нашої багатонаціональної Батьківщини. Разом з урочистими, святковими заходами напередодні цієї події Івано-Франківський будинок культури УТОГ провів велику роботу по роз'ясненню питань, пов'язаних з утворенням Союзу РСР, втіленням у життя ленінської національної політики КПРС.

Керівним центром патріотичного та інтернаціонального виховання давно став для нас університет культури і педагогічних знань, ректором якого є вчителька вечірньої школи для глухих О. Й. Городнюк. Викладачі університету вважають принципово важливим домогтись, щоб молодь йшла у життя, оволодівши основами національної політики нашої партії і країни. Тому на заняттях університету велика увага приділяється роз'ясненню нечуучим молодим трудівникам суті національного питання, націо-

нальних відносин у період розвинутого соціалізму.

Заняття розпочалися лекцією «В. І. Ленін — зодчий Союзу РСР», яку провела лектор П. Г. Анашкіна. Вона звернула увагу присутніх на твори, Леніна, у яких йдеться про національну політику партії.

Розкриваючи тему «Історія утворення СРСР», голова обласного відділу УТОГ Р. П. Дубинська зупинилась на історичній обумовленості утворення Союзу РСР, на цікавих фактах показала зростання революційного руху на Прикарпатті під впливом ідей марксизму-ленінізму, перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Відбулася також і бесіда «Наша республіка в одинадцятиріччя». Її провів працівник Будинку культури Б. В. Стасько. Він підкреслив, що в процесі розвитку нашого суспільства дедалі тісніше поєднуються інтереси всіх республік.

Н. КОНВАЛЮК.
м. Івано-Франківськ.

З випередженням

Напруженим, сповненим творчої енергії, був для колективу Конотопського УВП минулий рік. Кожен робітник активно змагався за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР, вів пошук нових резервів зростання продуктивності праці та поліпшення якості продукції.

І ось його результат: УВП достроково виконало планові завдання та соціалістичні зобов'язання, взяті на другий рік одинадцятиріччя. Колектив підприємства двічі у минулому році завойовував почесне третє місце в республіканському змаганні серед підприємств УТОГ.

У минулому році виготовлено понад план продукції більш як на 108 тисяч карбованців, а реалізовано на суму понад 121 тисячу карбованців. При цьому значно зросла продуктивність праці.

У цьому досягненні велика заслуга лідерів ювілейного соціалістичного змагання — бригади майстрів Та-

мари Григорівни Немолот та Єфросинії Василівни Сидорової. Вони неодноразово виборювали призові місця у соціалістичному змаганні серед бригад. Ці колективи пошили понад план більше 1300 брезентових костюмів для шахтарів, будівельників, геологів. А коли майстра Т. Г. Немолот нагородили почесним Дипломом Центрального правління УТОГ, товариші щиро привітали її з цією подією.

Гордість колективу — передовики праці. Це — швачки-мотористки З. Я. Шеглова, О. С. Сай, К. Д. Самойленко, Г. Я. Сивуд, Т. В. Шейко.

Нині трудівники розгорнули боротьбу за дострокове виконання виробничої програми третього року п'ятиріччя. В ці дні вони працюють зі значним випередженням виробничої програми.

Є. ДУШИНА,
інженер-нормувальник
Конотопського УВП.
Сумська область.

Старанно трудиться в ці січневі дні нового року кадра виробничия Полтавського УВП-1 Олександра Олексіївна Лифар.
Досвід, висока професійна майстерність швачки-мотористки дають їй змогу виконувати норми виробітку на 140—150 процентів.

Фото Й. МІНЬКА.

Народжено змаганням

Колектив Миколаївського УВП успішно справився з виконанням завдань та прийнятих соціалістичних зобов'язань на честь ювілею Країни Рад.

План із загального обсягу тут виконано достроково, 24 грудня, а з обсягу реалізації продукції — 3 грудня 1982 року.

За рахунок зростання продуктивності праці приріст продукції становить 34 тисячі карбованців при зобов'язанні 11 тисяч.

На 5 тисяч карбованців зекономлено сировини та матеріалів, заощаджено електроенергії 3 тисячі кі-

ловат-годин при зобов'язанні 1 тисяча кіловат-годин.

Подано і впроваджено понад план 4 раціоналізаторські пропозиції з економічним ефектом 1 тисяча карбованців, що також значно вище взятих соціалістичних зобов'язань.

Трудомісткість виробничої програми знизена на 1046 нормо-годин при плані 1030 нормо-годин.

Два робітники виборили право трудитися з особистим клеймом.

М. ГУРИН,
директор
Миколаївського УВП.

ОСОБИСТІЙ ВНЕСОК

З доярком колгоспу «Шлях Леніна» П. М. Кисельовим Троїцького району я зустрілася на фермі під час вечірнього доїння корів.

Після роботи я попросила Петра Миколайовича розказати про свою працю.

— На початку минулого року я набрав групу нетелів. Довелося докласти немало зусиль, щоб вони набули належного вигляду. Старанно годував тварин до отелення. А опісля прагнув якомога краще роздоїти кожну первістку. Надої молока з кожним днем зростали.

За 1982 рік від кожної закріпленої за мною корови я одержав по 2432 кілограми молока при зобов'язанні 1948 кілограмів. Це найкращий показник на нашій фермі.

Наш колгосп «Шлях Леніна» успішно справився з завданням по продажу молока державі. Свою частку праці у цю перемогу вніс і я.

У тваринників нині відповідальна пора — зимівля громадської худоби. У нас на фермі створено всі умови для одержання високої продуктивності тварин.

В. КОНОНОВА,
голова Сватівського міжрайвідділу УТОГ.
Ворошиловградська область.

Послугами майстерні по ремонту взуття Коростенського міськпобуткомбінату я користуюся багато років.

Щоб поладити взуття, сюди приходять люди різного віку і фаху. Призначаюся: раніше мені було байдуже, до чіх рук потрапить взуття, який спеціаліст має подовжити його «життя».

Та згодом я став помічати, що буває взуттєвик відремонтує черевики, на перший погляд, сумлінно, але якийсь дефект не помітить. Доводиться йти в майстерню вдруге.

Не пам'ятаю, коли саме це почалося, але я став помічати, що здебільшого замовники просять, аби їх обслужив член УТОГ Меламед.

Нечуучому спеціалісту

У РОБОТІ СТАРАННІ

вже сімдесятий рік. Та, незважаючи на це, ремонт взуття він завжди виконує як слід.

Трапилось одного разу так, що недосвідчена приймальниця неввірно визначила обсяг виконаних робіт. Коли я прийшов за черевиками, то Йосип Меламед сказав, що я переплатив два карбованці. Ці гроші мені повернули у касі.

Завідуючий взуттєвою майстернею Г. Є. Вайнман розповідає:

— Меламед — кадровий спеціаліст, трудиться якісно, старанно. Норми виро-

бітку постійно виконує на 115—120 процентів, дисциплінований, доброзичливий.

У відділі кадрів я довідався, що Й. М. Меламед працює у сфері побутового обслуговування ось уже 37 років.

Чверть віку трудилася у сфері обслуговування і його дружина С. Є. Меламед. Вона вже на пенсії, але жінці не сидиться дома. Нині вона працює прибиральницею у міськпобуткомбінаті.

Подружжя Меламед вистило і виховало двох дітей. Син і дочка вже працюють самостійно. Вони також старанні у роботі, як і їх батьки.

І. РУВІНСЬКИЙ.
м. Коростень,
Житомирська область.

П'ятиденку — за чотири

На Кременчуцькій швейній фабриці серед правофлангових соціалістичного змагання називають і прасувальницю Ольгу Єфремівну Лихацьку. Вік у неї вже пенсійний, та залишати свій колектив ветеран поки що не збирається. Фабрика стала для неї рідною домівкою. Не одній робітниці прищепила любов до образної професії, допомогла виховати у них почуття відповідальності за доручену справу.

Коли пишу про трудові успіхи нечуучої робітниці, яка уже справилася із завданням трьох років п'ятиріччя, думаю про ту радісну сповненість жіночої душі, її захопленість працею, яка зробила з неї чудову майстриню.

25 років пропрацювала О. Є. Лихацька швачкою-мотористкою. Останні сім років виробничниця трудиться прасувальницею. Як ударниця комуністичної пра-

ці, вона постійно добивається перевиконання норм виробітку, дбаючи при цьому про економію і бережливість. Девіз Ольги Єфремівни — виконувати п'ятиденне завдання за чотири дні. О. Є. Лихацька бере також активну участь у громадському житті нечуучих трудівників фабрики. Вона — голова первинної організації УТОГ, активістка міжрайвідділу. Ось чому глухі міста і сьогодні звертаються до Ольги Єфремівни за порадою, до її думок завжди прислухаються.

Приклад нечуучої трудівниці наслідують і інші члени УТОГ. Як завжди, Ольга Єфремівна з честю несе сьогоднішню естафету, робить усе, щоб колектив успішно виконував планові завдання, взяті на одинадцятиріччя.

О. ЧОРНОБАЙ.
м. Кременчук,
Полтавської області.

На якість покриття деталей металевих ліжок, що виготовляються на Комунарському УВП, значною мірою впливає певний кількісний набір всіх необхідних компонентів, що входять до складу нікельованих розчинів.

Його перевіркою займається спеціальна служба, організована на підприємстві. Одним з перших про будь-яке відхилення від норми дізнаються інженер-хімік В. П. Малашта та начальник цеху В. А. Надточій. Їх поради робітникам, які працюють на дільниці гальванічного покриття, впливають на добротність виготовленої продукції.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ЯКИМ БУТИ КЛУБУ?

Багато розмов ведеться нині про майбутнє клубу глухих. Пам'ятаю, як нікого не здивувало питання, поставлене років два тому на семінарі клубних працівників у Дніпропетровську, чи збережуться клуби у двотисячному році, і якими вони будуть в 21 столітті?

Але не менше дискусій виникає і з приводу сьогодення цих закладів. Це цілком закономірно, бо сам час вимагає нового підходу до організації їх діяльності.

Безсумнівно, існують в роботі клубів деякі недоліки. Насамперед, незадовільним, на мій погляд, залишається розклад роботи районних клубів. Вони працюють з дев'ятої години ранку до тринадцятої дня, потім п'ятигодинна перерва, і знову чотири години праці. Чим же не задовольняє такий розклад?

Справа в тому, що з ранку відвідувачів у клубі найбільше. Приходять нечуваючі з проханнями допомогти влаштуватися на роботу, звернутися в дитячий садок, з'ясувати будь-які питання з керівництвом підприємства і т. д. Прохань багато, і бажання допомогти у завідуючого клубом та перекладача є. Але, на жаль, час

обмежений. За чотири години роботи лише деякі справи з'ясовуються. Інші ж чекають своєї черги наступного дня. Перепрощуючи присутніх за існуючий розклад, працівники клубу йдуть на п'ятигодинну обідню перерву.

Вечорами будніх днів, коли в клубі повинні проводитися бесіди, лекції, політінформації, відвідувачів немає. Справа тут зовсім не у відсталіх формах роботи (ми звикли говорити про це, щоб не шукати справжніх причин). Просто не в клуб поспішають робітники, а додому, де після робочої зміни чекають на них сім'я, домашні справи. І не сумувати з цього приводу треба, а радити: у нечуючих скласти особисте життя, є близькі люди, до яких вони поспішають.

А ось у вихідні дні нечуваючі охоче йдуть до клубу. Бо, мабуть, найкращий все ж таки відпочинок у спілкуванні з друзями. На такі вечори-вогнивки в районний клуб збирається чимало учасників. Не доводиться працівникам марно відсиджувати свої робочі години, як трапляється вечорами у будні дні.

Багаторічний досвід говорить сам за себе: прийшов

час переглянути розклад роботи районних клубів глухих та відрекоректувати його згідно з вимогами самого життя.

Ефективніше, на мій погляд, буде, якщо у будній день клуб працюватиме, як і відділи УТОГ, з дев'яти ранку до вісімнадцяти вечора. Тобто згідно з розкладами роботи всіх державних установ та громадських організацій. У вихідні дні клуби можуть працювати з 13—14 години до 22—23. Причому в першій половині дня активісти зможуть готувати запланований захід, а у другій — проводити його. Ці зміни допоможуть також вирішити ще одну проблему — закріпити на місцях кадри перекладачів. Адже плінність серед них велика. Тож, одна з головних причин — це перш за все незадовільний розклад роботи районних клубів.

М. НИРОВ,
інструктор Вінницького об'єднання УТОГ.

Від редакції: друкуючи лист М. Нирова, просимо клубних працівників Товариства висловити на сторінках «Нашого життя» свої міркування з приводу порушених автором питань. Чекаємо ваших листів, шановні друзі!

Успішне розв'язання завдань, поставлених перед освітянами нашої країни XXVI з'їздом КПРС, залежить від правильно організації навчання, виховання і цілеспрямованого, кваліфікованого керівництва діяльністю вчительського та учнівського колективів. У зв'язку з цим значно зростає роль головного колективного органу управління навчально-виховним процесом — педагогічної ради. Її основна функція — об'єднувати зусилля вчителів при розв'язанні актуальних педагогічних проблем, сприяти розвитку творчості освітян, зростання їх професійної майстерності, поширенню передового педагогічного досвіду, підвищенню відповідальності кожного за результати своєї праці.

До складу педагогічної ради Калуської спецшколи-інтернату входить 70 вчителів і вихователів, з яких 56 чоловік мають вищу освіту, а 23 — спеціальну дефектологічну. Понад 20 чоловік працюють у школі понад 25 років. Це, звичайно, розширює ділові можливості педагогічного колективу в реалізації завдань, що стоять перед спецшколою.

При плануванні навчально-виховного процесу ми, вчителі, насамперед виходимо з перспективного планування діяльності педради. Актуальні теми визначаються дирекцією школи на 5 років. Відтак ця проблематика реалізується в річних планах роботи школи — розширюється, конкретизується, взаємопов'язується і розвивається. Розробляючи тематику педради, намагаємося дотримуватись основних вимог: забезпечення ідейності, науковості, актуальності, педагогічної доцільності та інше.

При розробці тематики педради дуже важливо глибоко знати стан справ у школі, запити вчителів і учнів, їх інтереси. Ми глибоко вивчаємо пропозиції, які були висловлені вчителями на попередніх педрадах, наставні досвідчених педагогів.

Всі питання, що їх розв'язує педрада, умовно поділяються на дві основні групи — планові, тобто такі, що включені у річний або в п'ятирічний перспективний план роботи школи і поза чергової. Основне місце належить природно, питанням тематичним: обговоренню психолого-педагогічних проблем навчання і виховання учнів, удосконаленню професійної майстерності вчителів і т. д.

Педагогічна рада скликається, як правило, один раз на чверть навчального року, але життєво важливих питань протягом року інколи набирається так багато, що частіше порядок денний засідання складається з багатьох пунктів.

У проведенні педагогічних рад можна виділити такі основні етапи: підготовка до засідання, робота засідання, перетворення в життя його рішень, перевірка виконання. Результативність і дієвість педради багато в чому залежить від колегіальності в її підготовці, тому саме під час вивчення і підготовки питань освітяни виробляють спільну думку, конкретизують плани. Це дозволяє кожному вчителю взяти найактивнішу участь в обговоренні питань, підготувати аргументовані пропозиції. Як правило, проект рішення стає глибшим, з'являються суттєві доповнення. Таким чином, реалізується основна умова ефективності діяльності педагогічної ради, — постановка педради стає результатом колектив-

ної творчості, дійсно колегіальним рішенням.

Дуже важливим є прийняття рішень педради. Ми намагаємося, щоб воно було коротким і конкретним, зазначаємо, кому і що саме, і до якого часу потрібно зробити. У констатуючій частині відзначаємо успіхи і характерні недоліки в роботі колективу, в постановчій — викладаємо завдання.

Починаючи з підготовчого класу, вчителі і вихователі школи в дохідливій формі пояснюють учням зміст поняття «праця», включаючи в нього поняття «навчання». Проводять бесіди «Моя до-

Діє шкільна рада

помога батькам», «Які оцінки приносять радість нашим батькам?», що дає уяву дитині про суспільне значення праці. Сприяють підвищенню ефективності профорієнтаційної роботи «тижні профорієнтації», що обов'язково внесені в річний план виховної роботи. Серед численних заходів на профорієнтаційну тематику — бесіди, екскурсії на виробничі підприємства, зустрічі з передовиками виробництва. Вихователі виготовляють спеціальні альбоми «Ким бути?», «У світі професій».

У школі на належному рівні суспільно-корисна праця, самообслуговування. Щодня учні працюють у таборах праці і відпочинку в одному з колгоспів Запорізької області, кожного року вони допомагають підшефному колгоспу в збиранні врожаю, вирощують кролів на шкільній кролефермі. Вчителі праці на уроках трудового навчання прищеплюють учням працелюбність, бережливе ставлення до машин, до інструментів, вчать ошадливо витрачати матеріали. В майстернях учні виготовляють усе необхідне для потреб школи. Однак у здійсненні трудового навчання та профорієнтації мають місце певні недоліки. Вчителі праці недостатньо проводять екскурсій на підприємства УТОГ, рідкими гостями у школі бувають передовики виробництва. Кабінет профорієнтації не відповідає сучасним вимогам. Вчителі праці не відвідують уроків із загальноосвітніх предметів, що негативно впливає на використання ними міжпредметних зв'язків.

Досвід показує, що педагогічна рада без конкретних рекомендацій і контролю за їх виконанням втрачає свою дієвість. Рішення, що є підсумком всього обговореного на педраді, орієнтує вчителів на конкретні, практичні справи, підпорядковані певній меті. Ми відмовились від таких рішень, в яких живе діло замінюється фразами «домогтись», «підняти», «поліпшити», а конкретні заходи не вказуються.

Реалізація рішень педагогічної ради потребує точної координації зусиль вчителів, повсякчасної допомоги їм з боку дирекції. Своєчасний систематичний контроль за виконанням постанов педради дисциплінує колектив, підвищує відповідальність учителів за розв'язання намічених завдань, сприяє удосконаленню навчально-виховного процесу.

У нашій школі, як і в багатьох інших, кожна педрада починається з короткого повідомлення про те, як втілено в життя попереднє рішення. Перевірка цих рішень — справа не формальна, і, звичайно, справа не однієї людини. До перевірки постанов педрад залучаємо вчителів, надаємо їй масового характеру. При такому підході перевірка стає більш дієвою і глибокою, а відповідальність за кінцевий результат набагато зростає. Контроль за виконанням рішення набуває особливо великої сили, якщо він поєднується з контролем за навчально-виховним процесом. Тільки на уроках і позакласних заходах можна спостерігати, як поглиблюються знання вчителя, його світогляд, його духовні інтереси, як він реалізує рішення педагогічної ради. Тільки таким шляхом одержана і проаналізована інформація дозволяє цілеспрямовано будувати роботу педагогічної ради, методичних об'єднань, виробничих нарад.

Творчий зв'яз педагога, на якому він знайомить своїх колег з методикою роботи і результатами своєї праці, складається з декількох відкритих уроків. На них вчитель повніше розкриває грані своєї майстерності, дає колегам можливість ознайомитись з його методичними розробками, наочністю, що, безперечно, дає великий загальнокорисний ефект. Дієвості роботи педради в значній мірі сприяють тематичні виставки матеріалів передового досвіду вчителів школи.

Таким чином, як ми бачимо, на педрадах реалізується одна з її найважливіших функцій — підвищення науково-теоретичного і методичного рівня підготовки вчителів. Адже педрада — одна з найефективніших форм підвищення ділової кваліфікації педагогів.

Втілюючи в життя постанову ЦК КПРС, колектив вчителів та вихователів значну увагу приділяє формуванню в учнів активної життєвої позиції, високих моральних якостей.

Принципова, предметна розмова відбулась на педраді, де слухалося питання про забезпечення єдності ідейно-політичного, трудового і морального виховання глухих дітей. Провідна тема доповіді — оптимізація навчально-виховного процесу як найважливіша умова реалізації поставленого питання. Актуальність і складність обговорюваної теми обумовило вибір і підготовку виступаючих. Кожен з них докладно доповнив раду про те, як виконується розроблений школою комплексний план реалізації рішень XXVI з'їзду КПРС. Цей план включає конкретні заходи, що сприяють органічному поєднанню навчальної і позакласної роботи, єдності дій вчительського і учнівського колективів.

Нині, педагогічна рада перетворюється в колективну творчу лабораторію вчителів, де вони, взаємно збагачуючись досвідом, духовними цінностями, передовими методами і прийомами праці, виробляють єдиний стиль дій, методів і засобів з розвитку і поглиблення знань учнів, по вихованню свідомих, активних будівників комунізму.

Н. БУДЗАН,
директор Калуської спецшколи-інтернату.

Івано-Франківська область.

До 50-річчя УТОГ

Активіст товариства

У час, коли Українське товариство глухих готується відзначити своє півстоліття, ми згадуємо його членів, які протягом десяти років були і залишилися сумлінними трудівниками, активними учасниками громадського життя нашого Товариства.

Мені хочеться розповісти про Миколу Олексійовича Савченка з Львівської організації, якому виповнилося шістдесят років.

Народився М. О. Савченко у м. Волгограді, в родині залізничника. Ще не досягнувши року, дитина втратила слух.

Пізніше восьмирічного Миколу влаштували до Волгоградської школи-інтернату, якою на той час керував здібний учитель-дефектолог Микола Михайлович Детисков. Цьому педагогу завдячує Микола Савченко тим, що він тепер може легко спілкуватися з чужими товаришами, здобув освіту.

Як відмінника навчання, його без іспитів прийняли за направленням Волгоградського обласного правління УТОГ до Ленінградської профтехшколи імені Фрунзе, де він опанував професію слюсаря-інструментальника.

І знову рідний Волгоград. Трудове життя Микола розпочав на одному із заводів міста. Працював, брав участь у роботі спортивних секцій клубу, бо ще зі школи був захопаний у легку атлетичку, футбол, хокей.

Мирне життя волгоградців порушила війна. Батька — Олексія Георгійовича — направили разом з колективом залізничників у Ставропольський край. Через два місяці фашисти захопили цю місцевість. П'ять місяців Савченки ухилилися

від роботи, не бажаючи працювати на фашистів.

А після звільнення Ставропольщини, Микола влаштувався у залізничне депо слюсарем.

Після перемоги сім'я Савченків переїхала у Львів. Сюди в управління залізничці було направлено главу сім'ї — Олексія Георгійовича.

Працюючи на посаді інструктора фізкультури, Микола Олексійович поклав початок розвитку фізкультури і спорту у Львівській організації УТОГ.

На заводі «Мікроприлад», куди влаштувався пізніше, свою основну роботу М. Савченко завжди поєднував із спортом.

У 1960 році його призначили тренером збірної команди республіки з футболу. На всесоюзних змаганнях 1960, 1961, 1962

років ця команда виборювала звання чемпіонів.

Через два роки Миколі Олексійовичу присвоїли звання Заслуженого тренера УРСР з футболу. В Українському товаристві глухих це звання має поки що лише він один.

Через хворобу довелося в 1968 році залишити тренерську роботу. Нині М. О. Савченко — один з кращих виробничників заводу «Мікроприлад». Має багато трудових відзнак. Його поважають товариші, для молоді він — хороший порадник і вчитель. У 1978 році на республіканській нараді представників Миколу Олексійовича нагороджено Почесною Грамотою ЦК ЛКСМУ.

Ще слід додати, що М. О. Савченко захоплюється не тільки спортом. Він бере участь у роботі народного самодіяльного театру. Його гру бачили у виставах «Незабутнє» Довженка, «Сильний духом» Медведєва, «Гвій ровесник» Петухова та інших. Аматор має золоту медаль республіканського фестивалю.

Дружина Миколі Олексійовича — Ц. Л. Савченко — ветеран Товариства — працює у технічному відділі швейного цеху, неодноразово обиралася головою первинної організації УТОГ Львівського швейного підприємства «Силует».

Подружжя Савченків виростило і виховало двох дочок. У них є вже три онуки — радість дідуся та бабусі.

У день 60-річчя з дня народження Миколі Олексійовичу друзі побажали міцного здоров'я на довгі роки, успіхів у праці і громадському житті.

Л. АЛФІМОВА,
м. Львів.

Книга про героїв

Видавництво політичної літератури випустило в світ другу книжку з серії «Коли їм було двадцять». Це невелика за розміром, але яскрава розповідь про стійких революціонерів 1905 і 1917 років, героїв Великої Вітчизняної війни і видатних вчених, які свідомо віддали своє життя за наше щасливе сьогодні. Серед них — Петро Шмідт, Уллубій Буйнакський, Ліза Чайкіна та інші.

Героїв цієї книжки поєднує не тільки молодість. Перш за все їх ріднить рання зрілість, любов до партії і вірність Батьківщині. Це були мужні і сміливі люди. Вони є прикладом для комсомольців у боротьбі за побудову комуністичного суспільства.

Книга добре ілюстрована, легко читається.

І. ЗІНЧЕНКО.

Квіти ветеранам

Цікаво пройшла зустріч молоді з ветеранами праці і Товариства м. Донецька в Будинку культури. «Минуле й сучасне нашого Товариства» — ось головна тема вечора, який був присвячений 50-річчю УТОГ.

Його учасники розповіли про дореволюційне життя глухих на Україні, про створення Товариства і культзакладів до війни, а також про розвиток його в післявоєнні роки. До кожного виступу ветерана учасники художньої самодіяльності

спеціально підготували цікаві пісні і танці. Особливо сподобався виступ Ольги Глодіної, яка в супроводі вокально-інструментальної групи ансамблю виконала пісню «Как молоды мы были...». Глядачі побачили також і окремі сценки з життя нечучючих.

На закінчення концерту всім ветеранам УТОГ було вручено квіти і пам'ятні книги про Донецький край.

Т. ПЕРЕБИЙНІС.
м. Донецьк.

ВІДПОЧИНОК ЗМІСТОВНИЙ І ЦІКАВИЙ

Так уже повелося, коли розповідають про досягнення того чи іншого підприємства, то для повчального розкриття соціального портрету автор прагне показати, чим колектив цей живе, як він трудиться сьогодні і з якими здобутками йде у завтрашній день? А що можна розповісти про працівників будинку відпочинку, що в Пущі-Водиці «Сосновий бір», які, власне, щодня виконують одну і ту ж роботу?

У першу чергу мені хотілося б висловити найщирішу подяку лікарю цього Будинку відпочинку І. К. Піддубному. Трапилося так, що в один із днів тяжко захворіла відпочиваюча з Ленінграду. До приїзду «швид-

кої» хворій стало дуже погано. Залишалося ще кілька хвилин. За цей час лікар зробив усе і встиг відвернути нещастя...

Один лише факт. Але хіба він не промовистий?

Хотілося б також подякувати і перекладачеві В. С. Бойко, яка разом з Н. А. Чумаченко проводила цікаві екскурсії та вечори відпочинку. Велике спасибі й обслуговуючому персоналу. Адже це вони все роблять для того, щоб відпочинок нечучючих був змістовнішим і цікавим. Та що там казати — коли хата затишна, то затишно в цій хаті не тільки батькам, а й дітям.

С. САНДОК.

м. Харків.

Колектив Львівського народного самодіяльного театру, що діє при обласному Будинку культури УТОГ, часто звертається до творів радянської класичної драматургії.

На знімку: сцена з вистави «Трибунал» за мотивами драми О. Макайонка.
Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ — ГАЗЕТА ВІДПОВІДАЄ

Розкажіть, будь ласка, про порядок призначення 20-процентної надбавки до пенсії, що її введено з 1 січня 1983 року.

Б. КЕРЦМАН,
голова ради пенсіонерів Харківського облвідділу УТОГ.

Розмір цієї надбавки до пенсії по старості за безперервний стаж роботи робітниками і службовцями, у яких не менше 25 років, а в жінок, що мають дітей — не менше 20 років цього стажу припадає на роботу на одному підприємстві, якщо вони мають право на надбавку до пенсії за загальний стаж роботи. При цьому надбавка в межах 20 процентів пенсії нараховується понад встановлений максимальний розмір пенсії.

Надбавка за безперервний стаж роботи на одному підприємстві нараховується до пенсії по старості і по інвалідності в розмірі пенсії по старості, призначених відповідно до Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій і постанови Ради Міністрів СРСР від 20 липня 1964 року № 622.

І. УМОВИ НАРАХУВАННЯ НАДБАВКИ

Надбавка до пенсії нараховується при наявності одночасно трьох умов:

— безперервного стажу роботи на одному підприємстві не менше 25 років, а в жінок, що мають дітей, — не менше 20 років;

— загального стажу роботи, що дає право на надбавку до пенсії за загальний стаж роботи, тобто загальний стаж роботи повинен перевищувати необхідний для призначення пенсії не менше, ніж на 10 років;

— роботи на 1 січня 1983 року або пізніше робітником чи службовцем на підприємстві, в установі, організації, а для осіб, які мають право на пенсію відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 20 липня 1964 року — роботи в колгоспі на правах члена колгоспу.

Для нарахування 20-процентної надбавки безперерв-

ний стаж роботи на одному підприємстві, як і загальний стаж, повинен підтверджуватися офіційними документами. Стаж роботи, встановлений показами свідків, не враховується.

Жінкам, що мають дітей, в т. ч. усиновлених, надбавка за безперервний стаж роботи на одному підприємстві від 20 до 25 років нараховується незалежно від числа дітей, їх віку і тривалості виховання. Враховуються також померлі діти.

Наявність дітей підтверджується свідоцтвами про народження дітей (копії), довідками будинкоуправління, житлово-експлуатаційних контор, сільських Рад та іншими документами. Зазначене підтвердження не потрібне для жінок, які мають безперервний стаж роботи на одному підприємстві 25 і більше років.

Для нарахування надбавки не має значення: тривалість роботи на 1 січня 1983 року, або пізніше, зайнятість повний чи неповний робочий час, а також в надомних умовах; розмір заробітної плати, одержання пенсії в період роботи.

Проте, пенсіонерам, яким пенсія призначена до 1 січня 1983 року, тимчасова робота або відповідно робота менше 4-х місяців (в тому числі постійна), на що дату або пізніше при визначенні права на надбавку до уваги не береться. Робота протягом 4-х і більше місяців враховується, незалежно від того, яка її частина припадає на період до призначення і після призначення пенсії.

Наприклад: робітник має необхідний безперервний і загальний стаж для призначення 20-процентної надбавки. Пенсія по старості йому була призначена в 1981 році, після чого він звільнився з роботи. У листопаді 1982 року він поступає на роботу і право на

надбавку у нього буде не в січні 1983 року, а тільки після того, як він відпрацює 4 місяці підряд, тобто в березні 1983 року.

Якщо пенсіонер, якому пенсія призначена до 1 січня 1983 року, на цю дату не працював, а повернувся на роботу пізніше, то право на 20-процентну надбавку він буде мати пропрацювавши на постійній роботі строком не менше 4-х місяців.

Надбавка до пенсії нараховується незалежно від того, коли робітник або службовець мав необхідний стаж роботи на одному підприємстві: перед зверненням за пенсією, або будь-коли раніше.

ІІ. ПОРЯДОК ОБЧИСЛЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОГО СТАЖУ РОБОТИ НА ОДНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Для нарахування надбавки до пенсії враховується робота на одному підприємстві. Підсумовування стажу роботи на різних підприємствах, в т. ч. в одній системі, не проводиться незалежно від причини переходу з однієї роботи на іншу.

Перевод в середині виробничого об'єднання з однієї виробничої ділянки на іншу розглядається як робота на одному підприємстві, оскільки вони входять до складу цього об'єднання. При переводі на підприємство, що не входить до складу об'єднання, але підпорядковано йому (або навпаки з цього підприємства в об'єднання), безперервний стаж для нарахування 20-процентної надбавки не зберігається. Аналогічно вирішується питання і у відношенні інших підприємств (науково-виробничих об'єднань, комбінатів, відділень залізниць і т. д., що мають як самостійні структурні одиниці, так і підпорядковані.

У випадках зміни підпорядкованості, назви, структури підприємства, робота на ньому як до зазначеної зміни, так і після вважається

безперервною роботою на одному підприємстві.

Стаж безперервної роботи на одному підприємстві зберігається і при переводі працівника на інше підприємство, створене (в тому числі шляхом ділення, злиття, приєднання на базі підприємства або підприємств), де він працював до переводу, а також при переводі працівника в складі структурного підрозділу (група, сектор, лабораторія, відділ, цех і т. д.) з одного підприємства на інше підприємство.

Виборна робота (звільнена партійна, профспілкорова, комсомольська) на тому ж підприємстві не перериває стажу роботи, що дає право на надбавку і зараховується у цей стаж.

Стаж роботи, що дає право на надбавку, не переривається у випадках призову на військову службу, переходу на виборну посаду, направлення на навчання, за кордон, тимчасового переводу на інше підприємство, звільнення у зв'язку з хворобою, або інвалідністю, при умові повернення в зазначених випадках на підприємство в строки, передбачені Правилами обчислення безперервного трудового стажу робітникам і службовцям при призначенні до допомоги по державному соціальному страхуванню. При цьому час перерви в роботі на одному підприємстві до стажу, що дає право на надбавку, не зараховується.

Стаж роботи, що дає право на надбавку, також не переривається у випадках переходу на іншу роботу в зв'язку з ліквідацією підприємства, скорочення чисельності чи штату працівників в строки, передбачені зазначеними вище правилами.

Безперервний стаж роботи на одному підприємстві обчислюється у всіх випадках календарно без застосування будь-яких пільг, тобто фактичної роботи за рік безперервного стажу.

У тих випадках, коли записи в трудовій книжці не мають необхідних даних для обчислення безперервного стажу роботи на одному

підприємстві, повинні бути обов'язково подані додаткові документи, видані підприємством або іншим компетентним органом.

ІІІ. ПОРЯДОК НАРАХУВАННЯ НАДБАВКИ

Надбавка за безперервний стаж роботи на одному підприємстві нараховується за правилами передбаченими п. 134 Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій, згідно з яким кожна з надбавок нараховується до суми пенсії, обчисленої без врахування інших надбавок, тобто 20-процентна надбавка визначається, виходячи з основного розміру пенсії.

Істотною особливістю цієї надбавки є те, що половина її, тобто 10 процентів пенсії, може нараховуватися понад максимальний розмір пенсії.

Нарахування надбавки проводиться органами соціального забезпечення на підставі документів, які подаються адміністрацією підприємств разом з профспілковими організаціями.

Пенсіонерам, яким пенсія призначена до 1 січня 1983 року, надбавка за безперервний стаж роботи на одному підприємстві нараховується за їх заявою в порядку, передбаченому п. 158 Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій, тобто перерахунок пенсії з врахуванням зазначеної надбавки проводиться за 1 числа місяця, в якому пенсіонер звернувся за перерахунком, якщо відповідну заяву з усіма документами подано їм до 15 числа включно, і з 1 числа наступного місяця, якщо заяву з усіма необхідними документами подано після 15 числа. При цьому в усіх випадках перерахунок пенсії проводиться не раніше, ніж з 1 січня 1983 року.

М. ОПЕНЬКО,
заступник начальника
Управління пенсій
Міністерства соціального
забезпечення УРСР.

X ВСЕСВІТНІ ЗИМОВІ ІГРИ

В другій половині січня ц. р. в Італії відбулися X Всесвітні зимові ігри глухих.

Як відомо, попередні зимові ігри відбулися чотири роки тому у Франції і завершилися блискучою перемогою наших лижників, які в упертій боротьбі з найсильнішими нечучючими спортсменами світу завоювали п'ять золотих (з шести можливих), 5 срібних і 3 бронзових медалей.

До складу збірної команди Радянського Союзу, що взяла участь в X Іграх, крім лижників, вперше увійшли ковзанярі. Це Василь Шомар (м. Рубцовськ, Алтайський край), Василь Реміньок і Віктор Полікарпов (обоє з м. Челябінська) і Олександр Зверев (Московська область). Чоловіки розіграли медалі на дистанціях 500, 1500 і 3000 метрів.

Представницька команда лижників вчетверте захищала спортивну честь нашої Вітчизни. У гонках виступили: Ніна Іпполітова (Московська область), Лідія Сєніна (м. Рязань), Тетяна Чегис (м. Москва), Людмила Ренжина (м. Кіров), Тамара Корнеева (м. Горький), Сергій Кашин і Віктор Бубнов (обоє з м. Володимир), Олександр Будін (Московська область), Владислав Мухін (м. Казань) і Мінігелей Абдулін (м. Уфа).

Ветеран команди В. Бубнов, який брав участь у трьох попередніх Іграх, завжди повертався на Батьківщину з медалями.

15—16 січня у Мадонна ді Кампільо відбувся Конгрес Міжнародного спортивного комітету глухих (КІСС), а 17 — відбулися перші старти.

Після закінчення змагань ми надрукуємо детальний звіт нашого спеціального кореспондента, що побував на X Всесвітніх зимових іграх глухих в Італії.

Інф. «Нашого життя».

ШОВОЮ ФОТОГРАФІЇ

У фойє Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського розгорнуто експозицію фотознімків.

Це — фоторозповідь подружжя Василя і Тамари Захарових — інженерів-конструкторів КДВО «Контакт».

Свої відпустки вони проводять у туристських подорожах по місцях історичної, революційної та бойової слави Країни Рад.

З кожної мандрівки В. Захаров привозить декілька відзнятих катушок фотоплівки. У кадрах — чудові панорами та пам'ятники Ленінграда, Москви, Києва, Ульяновська, Волгограда, Севастополя, Одеси та інших міст нашої Батьківщини.

Свою виставку турист-ветеран присвячує 50-річчю УТОГ.

В. ЩЕРБАНЮК.

Редактор
П. БУЛАТОВ.